

Кудлик Наталія

ORCID iD 0009-0006-7256-4958

e-mail: nataliia.kudlyk@gmail.com

ВПЛИВ АКСІОЛОГІЇ ПРАВОВОЇ ТА СОЦІАЛЬНОЇ ДЕРЖАВИ І МЕРЕЖЕВИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА СУСПІЛЬНО-ВЛАДНУ ВЗАЄМОДІЮ У СФЕРІ ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ

[https://doi.org/10.33269/2618-0065-2024-1\(15\)-176-190](https://doi.org/10.33269/2618-0065-2024-1(15)-176-190)

Анотація. Досліджено вплив аксіологічних систем правової та соціальної держави і мережових технологій на суспільно-владну взаємодію у сфері економічного розвитку. Модель цієї взаємодії потребує постійного оновлення та конкретного змістовного наповнення відповідно до сучасних реалій існування українського суспільства з позицій європейських цінностей, орієнтованих на реалізацію політичних, економічних та ідеологічних прав і свобод громадян. Змістом актуалізованої для сьогодення державної ідеології України має стати аксіологія правової та соціальної держави. Без цього не може бути досягнута єдність між публічно-владними та громадськими інституціями. До основних цінностей правової та соціальної держави належать: гідність, соціальна рівність, соціальна безпека, соціальна справедливість, соціальна свобода, соціальна солідарність. Соціальна солідарність є найголовнішою серед них і розглядається в контексті консолідації суспільства та соціального партнерства. Зазначені цінності мають бути включені в контекст сучасних високих стандартів публічного управління. Стверджується, що концепція новітньої держави органічно містить ідеї правової й соціальної держави та їх аксіологічні системи. У концепції новітньої держави також передбачається застосування органами публічної влади найсучасніших методів управління: децентралізованих методів публічного управління; методів інноваційної комунікативної діяльності органів публічного управління в організації взаємозв'язків громадських і публічно-владних інституцій. Крім того, до них належать: якісно новий рівень стратегічної комунікації органів публічного управління, що забезпечує індоктринацію у свідомість суб'єктів національного та міжнародного рівнів українських національних цінностей, стратегічних інтересів та цілей України; впровадження мережових підходів у публічному управлінні. Мережові структури у новітній державі дають можливість впроваджувати інтерактивний принцип взаємодії через інноваційні медіа-технології соціальних мереж та різні інтерактивні програми і платформи, які забезпечують взаємодію представників інституцій громадянського суспільства й публічної влади на основі аксіологічних систем правової та соціальної держави.

Ключові слова: суспільно-владна взаємодія, державні та громадські інтереси, правова держава, соціальна держава, аксіологічні системи, новітня держава, мережева держава, інформаційна взаємодія, стратегічна комунікація, публічне управління, публічне урядування.

Постановка проблеми. Зв'язок стандартів ринкової економіки ЄС із формуванням правової та соціальної держави став одним з основних цінностей ЄС. На сучасному етапі суспільного розвитку методологія аналізу суспільно-владної взаємодії має бути розширена за рахунок орієнтації на діалектичну єдність економіки, політики та ідеології. Цей методологічний принцип дає відповідь на те, що громадянське суспільство, правова і соціальна держава не можуть бути побудовані окремо від економіки та ідеології, оскільки всі три фактори пронизують усю тканину суспільства і держави. Таким чином, нерозривний зв'язок усіх підсистем (політики, економіки, ідеології) слід урахувувати під час організації взаємодії публічно-владних і громадських інституцій економічної сфери. Подальший розвиток України на шляху подолання післявоєнних проблем значною мірою залежатиме від стану та якості суспільно-владних відносин, побудованих на основі єдності політики, економіки та ідеології. Участь економічних суб'єктів у публічному управлінні через громадські інституції є важливим критерієм якості та ефективності діяльності органів публічної влади. Він також є основним індикатором демократизації держави та невід'ємним елементом так званої новітньої держави, в умовах якої формується якісно нова модель суспільно-владної взаємодії.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематика суспільно-владної взаємодії влади як інституціональної технології розбудови демократичної, правової та соціальної держави й досі після трьох десятиліть розвитку незалежної України привертає увагу науковців, зокрема О. Дніпрова [1], В. Козакова [2], О. Музичук і К. Бугайчук [3] та багатьох інших вчених. Вони констатують певні досягнення в адміністративно-правовому забезпеченні суспільно-владної взаємодії, досліджують її різні організаційні форми, наголошують на важливості удосконалення дієвого в Україні механізму взаємодії інституцій держави та суспільства з метою

формування ефективного публічного управління. Але будь-яка модель суспільно-владної взаємодії потребує постійного оновлення та конкретного змістовного наповнення відповідно до сучасних реалій існування українського суспільства. На це звертають увагу Ю. Шемшученко та О. Скрипнюк, які стверджують: «Сучасний, вельми нестабільний період суспільного розвитку, якому властиві зміни форм суспільного життя людей, і насамперед зміна суспільних комунікацій, зумовлює поступове відживання попередніх форм громадянського суспільства та поступове утвердження нових. Старі та нові форми тривалий час співіснують, відтак народжуються різні тлумачення поняття громадянського суспільства» [4, с. 5].

Таким чином, потрібно враховувати мінливі умови суспільно-владної взаємодії. Вони спричиняють необхідність періодичного опрацювання цієї проблематики з погляду актуальних для України концептуальних позицій та сучасних реалій. Водночас концептуальні позиції потребують вписання публічно-управлінських підходів у найважливіші сучасні концепції. До цього ряду ми відносимо такі концепції, як «правова держава», «соціальна держава» та «новітня держава». Низка вчених, зокрема, М. Даніліна, В. Небрат, звертають увагу та аргументують важливість ідей про правову та соціальну державу для сучасної України [5–6]. Окремі аспекти концепції новітньої держави, зокрема, розкриті у дослідженнях В. Дрешпака, О. Меленка, Е. Кліна (E. Klijn) та інших [7–9; 10–13]. Ці автори стверджують про зростання ролі комунікацій в публічному управлінні, про необхідність застосування у практиці публічного управління теорії дискурсивного управління, формування більш ефективних стратегічних комунікацій та впровадження мережних підходів, базованих на довірі. У цій статті ми наводимо аргументи на користь тісного зв'язку аксіологічних систем правової та соціальної держави з ідеями новітньої держави. Дослідження цього зв'язку є логічним продовженням раніше опублікованої авторської статті, де ми вже розглянули ідеальний варіант сучасної концептуальної моделі суспільно-владної взаємодії в

економічній сфері діяльності з позицій ідей правової та соціальної держави [14].

Мета статті – з'ясування впливу аксіології, що міститься у концептах «правова держава», «соціальна держава», і мережевих технологій на суспільно-владну взаємодію у сфері економічного розвитку.

Методи дослідження. Науково-теоретичне підґрунтя дослідження становлять наукові праці у галузі філософії сучасного інформаційного та мережевого суспільства, теорій публічного управління, громадянського суспільства, комунікацій. На основі методу аналізу наукових джерел виявлена домінуюча позиція вчених щодо важливого значення аксіологічних систем і мережевих технологій на механізм суспільно-владної взаємодії у сфері економічного розвитку. У процесі наукового пошуку під час дослідження поставленої проблеми використано загальнонаукові методи. Зокрема, методи аналізу та синтезу, індукції та дедукції, застосовані для виявлення складових аксіологічних систем правової та соціальної держави. На основі методів абстрагування та узагальнення інформації зроблено висновок щодо необхідності корекції сучасної моделі суспільно-владної взаємодії у рамках таких концепцій, як «правова держава», «соціальна держава» та «новітня держава».

Виклад основного матеріалу. Впровадження у суспільне життя європейських цінностей, орієнтованих на реалізацію політичних, економічних та ідеологічних прав і свобод громадян, належить до спільних завдань інституцій держави та суспільства. Ці завдання реалізуються не тільки в контексті правової держави, а й соціально орієнтованої економіки (соціальної держави), у якій реалізується ідея про людину як найвищу цінність. З ідеологічних позицій економічну ефективність суспільно-владної взаємодії слід розглядати саме через цінності соціальної держави. Але зміст концепту соціальної держави так само є конкретно-історичним, як і концепту громадянського суспільства. З огляду на це ми солідарні з автором, який стверджує, що суспільно-владна взаємодія має розглядатись через призму принципів і завдань «української соціальної держави» та «українського

громадянського суспільства» у конкретному історичному вимірі. Ця позиція має спиратись на цілісне бачення майбутньої моделі економіки, на визначеність ролі держави й громадянського суспільства, теоретичне обґрунтування необхідності та можливості реалізації цієї моделі з урахуванням власної історичної траєкторії, а також міжнародного досвіду формування національних господарських систем у контексті співвідношення соціальних та економічних пріоритетів.

Зазначені вище завдання мають стати змістом актуалізованої для сьогодення ідеології, без якої не може бути досягнута єдність між публічно-владними та громадськими інституціями. Так само без неї стає неможливою ефективна суспільно-владна взаємодія. Єдність на сьогоднішньому етапі розвитку базується на джерелах і змісті соціальної держави в цих історичних умовах, укладанні нового суспільного договору, який узгоджує інтереси та справедливий розподіл відповідальності та благ між різними верствами населення, інтереси яких представляють різні інституції громадянського суспільства.

Вказане впливає з теорії соціальної держави, де обґрунтовуються цінності, які мають бути покладені в основу державної ідеології:

– людина визнається найвищою суспільною цінністю, тому держава орієнтована на захист і розвиток особистості в умовах розвиненої ринкової економіки з її обов'язковими атрибутами (приватна власність, економічна свобода, конкуренція, підприємницька активність), які є гарантією економічної свободи людини;

– основою соціальної держави є правова держава, яка обмежує монополізм, регламентує соціально-трудові відносини, регулює економіку з метою зменшення соціальних ризиків від структурних і територіальних дисбалансів, здійснює фіскальну акумуляцію коштів на реалізацію справедливої соціальної політики;

– гарантія виконання соціальних зобов'язань держави та дотримання соціальних прав людини. Соціальна відповідальність держави перед громадянами полягає в

обов'язку забезпечити соціальні потреби і соціальну справедливість; соціальне страхування та надання можливостей отримання освіти та медичного обслуговування;

– держава забезпечує належне врядування на демократичних засадах, економічну ефективність;

– держава дотримується двох основних етичних принципів – «спільного блага» та «узгодження інтересів нації», реалізація яких перетворює соціальні зв'язки у спільний економічний процес, у якому розрізнені економічні суб'єкти формують цілісне, соціальне за своєю суттю, ринкове господарство [6, с. 89].

Дослідники аксіологічних засад соціальної держави стверджують, що до основних цінностей останньої належать: гідність, соціальна рівність, соціальна безпека, соціальна справедливість, соціальна свобода, соціальна солідарність. Водночас підкреслюється, що соціальна солідарність є найголовнішою з них. Вона розглядається в декількох аспектах [5, с. 56]:

– як консолідація суспільства (узгодження інтересів і поглядів його членів з метою покращити рівень життя, створити гарні умови для розвитку індивідуальних здібностей особистості, сприяти дотриманню людської гідності та гідного рівня життя);

– як соціальне партнерство (створення організаційно-правових форм для узгодження інтересів, досягнення компромісів шляхом поєднання спільних зусиль груп);

– як основа виникнення громадянського суспільства. Внаслідок практичної реалізації соціальної солідарності виникають нові відносини у суспільстві: між соціальними групами; між публічно-владними та суспільними інституціями.

Отже, такі інститути, як ринок, підприємництво, публічно-приватне партнерство мають функціонувати на аксіологічних засадах соціальної держави. Остання своєю чергою орієнтується на партнерський варіант суспільно-владної взаємодії, за якої інституції громадянського суспільства економічного сегмента у ринкових умовах отримують

можливість на основі права захищати інтереси і розвивати приватну власність, приватне підприємництво, бізнес, комерцію, конкуренцію, виробництво та справедливий розподіл матеріальних і нематеріальних благ, забезпечувати оптимальний рух капіталів тощо. Це повною мірою стосується діяльності добровільних об'єднань, утворених підприємницькими структурами. Вони можуть ефективно виконувати свої функції лише демократичним шляхом, а саме, через: консолідацію позицій та інтересів підприємницьких структур; координацію діалогу підприємництва з органами публічного управління; розвиток бізнес-зв'язків на національному та міжнародному рівнях; інформаційну підтримку, надання консультаційної допомоги та бізнес-послуг.

Так само викладені вище аксіологічні характеристики соціальної держави мають бути включені в контекст сучасних високих стандартів публічного управління та адміністрування. Державу, яка досягла цих стандартів, можна назвати новітньою державою. Автори роботи [3] слушно зауважують, що під новітньою державою, у вузькому значенні, слід розуміти новітні аспекти механізму реалізації владних повноважень суб'єктами публічного адміністрування. Цей механізм якраз і відображають знання про правову та соціальну державу. Але цим не вичерпуються. До складників концепції новітньої держави, окрім теоретико-правових основ правової та соціальної держави, також належать теоретико-практичні знання щодо:

- діалектичної єдності у взаємодії органів публічної влади та громадянського суспільства на сучасному етапі розвитку;
- методів інноваційної комунікативної діяльності, зокрема під час побудови взаємовідносин громадських і публічно-владних інституцій;
- децентралізації влади та впровадження принципів багаторівневого врядування;
- щодо впровадження принципів мережевого суспільства як нової форми соціальної організації в умовах

глобалізації та інформатизації, мережевих підходів у публічному управлінні.

Ми не зможемо у рамках цього дослідження навести всебічну характеристику новітньої держави, враховуючи когнітивну об'ємність зазначених вище складників знань. У цьому разі ми обмежимось стислою характеристикою таких факторів впливу на суспільно-владну взаємодію, як механізми мережевого суспільства та новітні технології дискурсивного управління і комунікації. Спираючись на них, публічна влада сучасної держави, як стверджує Ерік Клін, перебудовує свою діяльність, підлаштовуючись під процеси глобалізації та цифровізації [9].

Насамперед зауважимо, що мережеві структури у новітній державі дають можливість впроваджувати інтерактивний принцип взаємодії через інноваційні медіа-технології соціальних мереж і різні інтерактивні програми та платформи, які забезпечують взаємодію представників інституцій громадянського суспільства та публічної влади. Але застосування мережевих структур органами публічного управління потребує інституціональної модернізації. За результатами децентралізації системи управління, делегуванні та перерозподілі повноважень від центру до периферії, в автономній роботі її структурних елементів публічно-владні інституції втрачають моноцентричність влади й стають елементами спільної для громадських і публічно-владних інституцій мережевої структури.

У новітній державі враховуються глобальні процеси, які, як справедливо стверджують автори [13, с. 169], зумовлюють необхідність застосування теорії дискурсивного управління. Відповідно до його теорії дискурсивне управління формує правила поведінки у глобальному просторі, засновані на відповідальності, взаємності сторін, узгодженні цінностей суспільної свідомості суб'єкта та об'єкта з цінностями соціального середовища. Дискурсивне управління – це нова форма глобального управління, метою якого є вироблення свідомих управлінських процесів, ефективних управлінських рішень, контроль, координація управлінської та організаційної культури сучасного суспільства. Складність і

непередбачуваність глобальних процесів, що можуть призвести до кризи, потребують не лише ефективного управління, а й управлінської свідомості. Трансформаційні процеси, зумовлені глобалізацією, створюють умови появи нових структурних компонентів управлінської свідомості: цінності, партнерство, організація, управління.

У новітній державі важливе значення надається комунікаційній взаємодії суб'єктів державного і недержавного сектору. Ефективна комунікація впливає на рівень довіри громадян як до державних, так і до громадських інституцій, зокрема й тих, які є безпосередньо учасниками економічного процесу. Без довіри правова та соціальна держава не можуть відбутись. За такого підходу висуваються високі вимоги до органів публічного управління щодо організації комунікаційної взаємодії з добровільними об'єднаннями підприємців.

Комунікативна діяльність органів публічного управління з виконання публічно-владних функцій має охоплювати суб'єктів взаємодії, інформаційні зв'язки й управлінські відносини, процеси взаємодії суб'єктів управління між собою та з іншими суспільними інституціями [7]. Новітня держава потребує більш високого рівня професіоналізації комунікаційної сфери, високих етичних стандартів, більш досконалого публічного управління комунікаціями в різних аспектах залучення заінтересованих сторін до процесів ухвалення рішень. В Україні сьогодні формуються практики комунікаційної взаємодії на основі Стратегії створення безбар'єрного простору в Україні, впровадженої за участю суб'єктів державних та недержавних секторів відповідно до розпорядження Кабінету Міністрів України від 14 квітня 2021 року № 366-р «Про схвалення Національної стратегії із створення безбар'єрного простору в Україні на період до 2030 року» [10].

У світлі цих процесів трансформується діяльність публічно-владних інституцій. Водночас формується новітнє бачення суспільно-владної взаємодії, коло можливостей якого суттєво розширюється, зокрема завдяки комунікації з численними міжнародними партнерами та реалізації новітніх цифрових ініціатив. Інституції публічної влади та громадянського суспільства отримують потенціал задоволення

широкого кола потреб у сфері виробництва, працевлаштування, охорони здоров'я, дозвілля, освіти, науки, культури, закладаючи так званий напрям публік рілейшенз [3]. Яскравим виразом принципів публічного управління з погляду мережевого управління є модель «Networked Government» – мережевий уряд, який є засновником формування публічно-приватної мережі (Public-Private Networks) та здійснює управління мережею (Government by Network). Основними характеристиками мережевого уряду є здатність ухвалення інноваційних управлінських рішень та швидкого встановлення нових контактів, здійснення селективного відбору учасників мережі; готовність до стратегічного мислення та гнучкості.

Якісно новий рівень суспільно-владної взаємодії характеризується також підвищенням ролі у цьому процесі стратегічної комунікації. Сьогодні науковці виділяють такі її складові: 1) публічну дипломатію; 2) зв'язки з громадськістю; 3) військові зв'язки; 4) інформаційні та психологічні операції; 5) системні, скоординовані заходи, спрямовані на просування стратегічних цілей держави. Автор статті, присвяченої науковому аналізу стратегічної комунікації стверджує, що цей феномен пов'язаний з індоктринацією у свідомість національних і зарубіжних суб'єктів українських національних цінностей, стратегічних інтересів, стратегічних цілей на всіх рівнях стратегічного управління через цілеспрямовану, узгоджену синхронізацію діяльності всіх суб'єктів стратегічної комунікації із відповідним системним супроводженням та реалізацією в рамках національної стратегії.

Серед множини різних інтерпретацій стратегічної комунікації виділимо важливий для нас публічно-управлінський підхід, згідно з яким висвітлюється роль публічних органів управління як суб'єктів суспільно-владної взаємодії. До її характеристики ми відносимо такі твердження:

– стратегічна комунікація є складовою публічного управління на рівні стратегічного управління;

– мета стратегічної комунікації полягає у формуванні умов для реалізації стратегічних національних інтересів,

підтримці ефективних відносин зі стратегічними партнерами, реалізації державної політики в розрізі досягнення стратегічних цілей та завдань держави;

– інформаційна взаємодія, процеси та технології, інші процеси та види діяльності розглядаються як інструменти стратегічної комунікації.

З боку добровільних бізнес-об'єднань як суб'єктів суспільно-владної взаємодії основними цілями, що досягаються за допомогою стратегічної комунікації, буде залучення членів добровільного об'єднання, публічне просування інтересів та адвокація ініціатив, спрямованих на захист членів організації. Стратегічна комунікація виступає як комунікаційна діяльність, узгоджена із загальною стратегією організації, для вдосконалення її стратегічного позиціонування [12]. Стратегічна комунікація має дві складові – внутрішня та зовнішня комунікації. Внутрішня комунікація призначена для мотивації співробітників на основі культивування таких цінностей, як взаємоповага та особистий розвиток. Зовнішня складова спрямовується на залучення членів добровільного об'єднання, формування позитивного публічного іміджу організації як партнера підприємців.

Висновки та напрями подальших досліджень. Підбиваючи підсумки щодо поставленої проблеми, сформулюємо такі висновки.

Аксіологія правової та соціальної держави і мережеві технології новітньої держави впливають на сучасну модель суспільно-владної взаємодії у сфері економічних відносин.

Концепція правової держави задає аксіологічні цінності для суспільно-владної взаємодії, які орієнтують захищати державні та інтереси приватного підприємництва виключно на основі права та правових методів.

Концепція соціальної держави задає аксіологічні характеристики, які мають бути включені в контекст сучасних високих стандартів публічного управління. Найголовнішою з них є цінність соціальної солідарності, яка забезпечує узгодження інтересів і поглядів членів суспільства, соціальне партнерство.

Мережеві технології передбачать застосування:

а) децентралізованих методів публічного управління; б) теорії дискурсивного управління, яка є основою для формування правил поведінки суб'єкта управління у глобальному просторі, орієнтованих на відповідальність та гармонізацію його цінностей з цінностями соціального середовища; в) методів інноваційної комунікативної діяльності органів публічного управління в організації взаємозв'язків громадських і публічно-владних інституцій та якісно нового рівня стратегічної комунікації, що забезпечує індоктринацію у свідомість суб'єктів національного та міжнародного рівнів українських національних цінностей, стратегічних інтересів, стратегічних цілей України; г) мережових підходів у взаємодії представників інституцій громадянського суспільства та публічної влади, що базуються на принципі взаємодії через інноваційні медіатехнології соціальних мереж, інтерактивні програми та платформи.

Перспективою отриманих у цій статті результатів дослідження є з'ясування конкретного змістовного наповнення взаємодії влади та бізнес-об'єднань, яке базується на стратегічних пріоритетах розвитку суспільства, що містяться у стратегічних документах публічної влади.

Список використаних джерел

1. Дніпров О. Взаємодія органів виконавчої влади та громадських інституцій: адміністративно-правовий аспект. *Підприємництво, господарство і право*. 2021. № 4. С. 138–143. DOI : <https://doi.org/10.32849/2663-5313/2021.4.20>.
2. Козаков В. Суспільно-владна взаємодія як стратегічний напрямок формування дієвого публічного управління. *Публічно-управлінські та цифрові практики*. 2023. Випуск 2. DOI : <https://doi.org/10.31673/2786-7412.2023.028196>.
3. Музичук О. М., Бугайчук К. Л. Сучасна держава і громадянське суспільство : перспективні напрями та форми взаємодії у сфері публічного адміністрування. *Вісник ХНУВС*. 2023. № 3(102). DOI : <https://doi.org/10.32631/v.2023.3.34>.
4. Шемшученко Ю. С., Скрипнюк О. В. Методологічні проблеми взаємодії держави і громадянського суспільства в сучасній Україні. *Правова держава : щорічник наукових праць*. 2017. Випуск 28. 618 с. http://pravova-derzhava.org.ua/files/pravova-derjava.-vipusk-28-2017_.pdf (дата звернення : 15.01.2024).
5. Даніліна М. І. Україна як соціальна держава : теорія та практика : дис. ... док. філос. : 081 «Право» / Національний університет «Одеська юридична академія». Одеса, 2023. 245 с. URL : <https://hdl.handle.net/11300/26796> (дата звернення : 15.01.2024).
6. Небрат В. В. Теоретичні джерела соціальної держави. *Український соціум*. 2023. № 3(86). С. 87–109. DOI : <https://doi.org/10.15407/socium2023.03.087> (дата звернення : 15.01.2024).
7. Дрешпак В. М. Комунікації в публічному управлінні : навч. посіб. 2015. Дніпропетровськ : ДРІДУ НАДУ. 168 с. URL : <http://biblio.umsf.dp.ua/jspui/bitstream/123456789/3136/1/Комунікації%20в%20публічному%20управлінні.pdf> (дата звернення : 18.01.2024).

8. Меленко О. С. Стратегічні комунікації : до визначення поняття. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія : Юриспруденція*. 2023. № 64. DOI : <https://doi.org/10.32841/2307-1745.2023.64.9>.
9. Klijn E. H. Trust in Governance Networks: Its Impacts on Outcomes. *Administration & Society*. 2010. Volume 42, Issue 2. DOI : <https://doi.org/10.1177/0095399710362716>.
10. Про схвалення Національної стратегії із створення безбар'єрного простору в Україні на період до 2030 року : розпорядження Кабінету Міністрів України від 14.04.2021 р. № 366-р. Офіційний вебпортал парламенту України. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/366-2021-r#Text> (дата звернення : 18.01.2024).
11. Васюк Н., Гасвська Л. Механізми мережевого управління в діяльності органів публічної влади : сутність понять. *Аспекти публічного управління*. 2023. Т. 11. № 2. DOI : <https://doi.org/10.15421/152314>.
12. Argenti Paul A., Howell Robert A., & Beck Karen A. The Strategic Communication Imperative. MIT Sloan Management Review. *Magazine Spring*. 2005. 46(3). Retrieved from <https://sloanreview.mit.edu/article/the-strategic-communication-imperative/> (дата звернення : 18.01.2024).
13. Віремейчик А. М., Патлайчук О. В., Ступак О. П. Філософія публічного управління *Гуманітарні студії: педагогіка, психологія, філософія*. 2023. Т. 14, № 2. С. 164–171.
14. Кудлик Н. М. Концепції «правова держава» та «соціальна держава» як методологічна основа ідеального варіанту суспільно-владної взаємодії у сфері економічного розвитку. *Проблеми сучасних трансформацій. Серія : право, публічне управління та адміністрування*. 2023. № 10. DOI : <https://doi.org/10.54929/2786-5746-2023-10-02-23>.

References

1. Dnipro, O. (2021). Vzaiemodiia orhaniv vykonavchoi vlady ta hromadskykh instytutsii: administratyvno-pravovyi aspekt [Interaction of executive authorities and public institutions: administrative and legal aspect]. *Pidpriemnytstvo, hospodarstvo i pravo*, 4, 138–143. DOI: <https://doi.org/10.32849/2663-5313/2021.4.20> [in Ukrainian].
2. Kozakov, V. (2023). Suspilno-vladna vzaiemodiia yak stratehichnyi napriamok formuvannia diievoho publichnoho upravlinnia [Societal-authority interaction as a strategic direction for the formation of effective public administration]. *Publichno-upravlinski ta tsyfrovi praktyky*, 2, 81–95. DOI: <https://doi.org/10.31673/2786-7412.2023.028196> [in Ukrainian].
3. Muzychuk, O. M., & Buhachuk, K. L. (2023). Suchasna derzhava i hromadianske suspilstvo: perspektyvni napriamy ta formy vzaiemodii u sferi publichnoho administruvannia [Modern state and civil society: perspective directions and forms of interaction in the field of public administration]. *Visnyk Kharkivskoho universytetu vnutrishnikh sprav*, 3(102). DOI: <https://doi.org/10.32631/v.2023.3.34> [in Ukrainian].
4. Shemshuchenko, Yu. S. & Skrypniuk, O. V. (2017). Metodolohichni problemy vzaiemodii derzhavy i hromadianskoho suspilstva v suchasni Ukraini [Methodological problems of interaction between the state and civil society in modern Ukraine]. *Pravova derzhava*, 28, 3–13. Retrieved from http://pravova-derzhava.org.ua/files/pravova-derjava.-vipusk-28-2017_pdf [in Ukrainian].
5. Danilina, M.I. (2023). Ukraina yak sotsialna derzhava: teoriia ta praktyka [Ukraine as a social state: theory and practice]. (Candidate's thesis). Odesa. Retrieved from <https://hdl.handle.net/11300/26796> [in Ukrainian].
6. Nebrat, V. V. (2023). Teoretychni dzherela sotsialnoi derzhavy [Theoretical sources of the social state]. *Ukrainskyi sotsium*, 3(86), 87–109. DOI: <https://doi.org/10.15407/socium2023.03.087> [in Ukrainian].
7. Dreshpak, V. M. (2015). *Komunikatsii v publichnomu upravlinni: navchalnyi posibnyk* [Communications in public administration: a study guide]. Dnipropetrovsk: DRIDU NADU [in Ukrainian].
8. Melenko, O. S. (2023). Stratehichni komunikatsii: do vyznachennia poniattia [Strategic communications: on the concept's definition]. *Naukovyi visnyk Mizhnarodnoho humanitarnoho universytetu. Seriya: Yurysprudentsiia – Scientific Bulletin of the International*

- Humanitarian University. Ser.: Jurisprudence*, 64. DOI: <https://doi.org/10.32841/2307-1745.2023.64.9> [in Ukrainian].
9. Klijn, E. H., Edelenbos, J., & Steijn, B. (2010). Trust in Governance Networks. Its Impacts on Outcomes. *Administration & Society*, 42(2), 193–221. DOI: <https://doi.org/10.1177/0095399710362716> [in English].
 10. Pro skhvalennia Natsionalnoi stratehii iz stvorennia bezbar'iermoho prostoru v Ukraini na period do 2030 roku: Rozporiadzhennia Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 14 kvitnia 2021 r. № 366-r. [On the approval of the National Strategy for the creation of a barrier-free space in Ukraine for the period until 2030: decree of the Cabinet of Ministers of Ukraine of April 14, 2021 №. 366-p. *Ofitsiyni vebportal parlamentu Ukrainy*. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/366-2021-p#Text> [in Ukrainian].
 11. Vasiuk, N., & Haievska, L. (2023). Mekhanizmy merezhevoho upravlinnia v diialnosti orhaniv publichnoi vlady: sutnist poniat [Mechanisms of the Network of Government, in the Operations of Public Authorities: Essence of Concepts]. *Aspekty publichnoho upravlinnia*, 11(2). DOI: <https://doi.org/10.15421/152314> [in Ukrainian].
 12. Argenti, Paul A., Howell, Robert A., & Beck, Karen A. (April 15, 2005). The Strategic Communication Imperative. MIT Sloan Management Review. Magazine Spring 2005, 46(3). Retrieved from <https://sloanreview.mit.edu/article/the-strategic-communication-imperative/> [in Ukrainian].
 13. Viremeichyk, A. M. Patlaichuk, O. V. & Stupak, O. P. (2023). [Filosofia publichnoho upravlinnia] *Humanitarni studii: pedahohika, psykhohiia, filofosfia: naukovyi zhurnal*, 14(2), 164–171. [in Ukrainian].
 14. Kudlyk N.M. (2023). Kontseptsii «pravova derzhava» ta «sotsialna derzhava» yak metodolohichna osnova idealnoho variantu suspilno-vladnoi vzaiemodii u sferi ekonomichnoho rozvytku [The concepts of «constitutional state» and «social state» as a methodological basis of an ideal version of public-authority interaction in the field of economic development]. *Problemy suchasnykh transformatsii. Seria: pravo, publichne upravlinnia ta administruvannia*, 10. DOI: <https://doi.org/10.54929/2786-5746-2023-10-02-23> [in Ukrainian].

THE INFLUENCE OF THE AXIOLOGY OF THE CONSTITUTIONAL STATE AND THE SOCIAL STATE AND NETWORK TECHNOLOGIES ON SOCIETY-GOVERNMENT INTERACTION IN THE SPHERE OF ECONOMIC DEVELOPMENT

Kudlyk Natalia

Abstract. The article explores the influence of axiological systems of the constitutional and social state and network technologies on the socio-political interaction in the sphere of economic development. The model of this interaction requires constant updating and specific substantive content in accordance with the current realities of Ukrainian society from the perspective of European values oriented towards the implementation of political, economic, and ideological rights and freedoms of citizens. The content of the updated state ideology of Ukraine should be the axiology of the constitutional and social state. Without this, unity between public-administrative and public institutions cannot be achieved. The main values of the legal and social state should include: dignity, social equality, social security, social justice, social freedom, social solidarity. Social solidarity is the most important among them and is considered in the context of consolidating

society and social partnership. These values should be included in the context of modern high standards of public administration. It is argued that the concept of a modern state organically includes the ideas of the legal and social state and their axiological systems. The concept of a modern state also involves the use by public authorities of the most advanced management methods: decentralized methods of public administration; methods of innovative communicative activities of public authorities in organizing the relationships between public and public-administrative institutions; a qualitatively new level of strategic communication of public authorities, ensuring the indoctrination of the consciousness of subjects at the national and international levels of Ukrainian national values, strategic interests, and goals of Ukraine; the introduction of network approaches in public administration. Network structures in a modern state make it possible to implement an interactive principle of interaction through innovative media technologies of social networks and various interactive programs and platforms that ensure interaction between representatives of civil society institutions and public authorities based on the axiological systems of the constitutional and social state.

Key words: social-power interaction, state and public interests, constitutional state, social state, axiological systems, modern state, network state, information interaction, strategic communication, public administration, public governance.